

» ΕΚΠΡΟΣΩΠΕΙ ΕΠΑΞΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΑΣ ΔΙΕΘΝΩΣ

Διαπρέπει στην πρωτεύουσα της μουσικής

Ο 34χρονος Παντελής Πολυχρονίδης είναι ο νεώτερος καθηγητής στην ιστορία του Πανεπιστημίου της Βιέννης

Ιδιαίτερα τιμητική είναι για την περιοχή μας και την Ελλάδα γενικότερα, η πορεία του 34χρονου Βολιώτη Παντελή Πολυχρονίδη στο εξωτερικό, ο οποίος είναι, σημειωτέον, ο νεώτερος καθηγητής στην ιστορία του φημισμένου Μουσικού Πανεπιστημίου της Βιέννης στο τμήμα Οπερας-Λιτ και παράλληλα ο πρώτος Έλληνας καθηγητής στο συγκεκριμένο τμήμα. Ο διακεκριμένος Βολιώτης, ο οποίος είναι παράλληλα σολίστ πιάνου, συγκαταλέγεται στους κορυφαίους του χώρου και πραγματοποιεί συναυλίες σε όλο τον κόσμο.

Ρεπορτάζ: ΓΛΥΚΕΡΙΑ ΥΔΡΑΙΟΥ

Ο πρωτότοκος γιός του Γιώργου και της Ειρήνης Πολυχρονίδη, οι οποίοι είναι συνταξιούχοι εκπαιδευτικοί, είναι Λέκτορας στο περίφημο Μουσικό Πανεπιστήμιο της Βιέννης, από τον Ιανουάριο και παράλληλα διδάσκει στο Ωδείο της Βιέννης «Vienna Konservatorium» και στο «Institut for the international education of Students» (IES). Στο παρελθόν ήταν επίκουρος καθηγητής πιάνου στο Πανεπιστήμιο της Νεβάνδα, στην Αμερική καθώς και επισκέπτης καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Μίσιγκαν. Έχει εμφανιστεί σε μεγάλες αίθουσες του εξωτερικού, όπως το Musikverein στη Βιέννη, το Palais des Beaux-Arts στις Βρυξέλλες και το Kennedy Center στην Ουάσιγκτον.

Είναι πτυχιούχος του τμήματος Μουσικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών και με υποτροφίες Φούλμπραϊτ και του Ιδρύματος «Αλέξανδρος Ωνάσης» συνέχισε τις μεταπτυχιακές του σπουδές στο Πανεπιστήμιο του Μπούουλιγκ Γκριν στο Οχάϊο και απέκτησε το Διδακτορικό του στο Collaborative Piano (Πιάνο, Φωνητική Συνοδεία και Μουσική Δωματίου) από το Πανεπιστήμιο του Μίσιγκαν, με καθηγητή τον παγκοσμίου φήμης Martin Katz. Στη διάρ-

κεια των σπουδών του στην Αμερική, ήταν ο κύριος πιανίστας-συνοδός για τις τάξεις της Shirley Verrett και του George Shirley. Στο Μουσικό Πανεπιστήμιο της Βιέννης ολοκλήρωσε δύο Μεταδιδακτορικά Προγράμματα στο συνοδεία Λιτ με τον Charles Spencer και μουσική δωματίου με την Roswitha Heintze.

Ανοδική πορεία

Ο συμπολίτης με τις διεθνείς περπατημένες, δηλώνει «περήφανος που είμαι Βολιώτης και τιμάω την πόλη του Βόλου» τονίζοντας παράλληλα ότι «ένα από τα όνειρά μου είναι να βοηθήσω την πόλη του Βόλου και τους νεαρούς Βολιώτες να αγαπήσουν τη μουσική. Αν με καλέσουν να δραστηριοποιηθώ κάπως με συναυλίες, σεμινάρια, συνεργασίες με το Μουσικό Πανεπιστήμιο της Βιέννης, θα δεχτώ την πρόσκληση. Για την ώρα, παίζω οπουδήποτε αλλού στον κόσμο».

Ο ευφυής και εξαιρετικά χαμηλών τόνων Παντελής Πολυχρονίδης, ο οποίος αποφοίτησε με άριστα από το 13ο Δημοτικό, το 5ο Γυμνάσιο και το 5ο Λύκειο Βόλου, εισήλθε δεύτερος, στα 18 του χρόνια, δεύτερος σε όλη την Ελλάδα στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, συνεχίζοντας παράλληλα το πιάνο, ανώτερα θεωρητικά και Βυζαντινή Μουσική.

Οι μήνες από τις γειτονιές όπου μεγάλωσε, αρχικά στην συμβολή των οδών Κωνσταντά με Γαμβέτα και στη συνέχεια στην οδό Μαιάνδρου με Ισιδώρου στη Νέα Ιωνία, κατέχουν ξεχωριστή θέση στην καρδιά του, ενώ δεν παραλείπει να εκφράσει την ευγνωμοσύνη του στην οικογένειά του, λέγοντας χαρακτηριστικά «χρωστάω πολλά στους γονείς μου, οι οποίοι μου παρείχαν πάντα ότι είχα ανάγκη. Συνταξιούχοι εκπαιδευτικοί, μου καλλιέργησαν την αγάπη για τα βιβλία, την μάθηση, το

ωραίο. Η αδελφή μου, σπουδαία επιστήμονας, Ψυχίατρος και Ψυχαναλύτρια με σπουδές Ιατρικής στην Ελλάδα και την Στοκχόλμη, επέστρεψε στην Ελλάδα και ζει και εργάζεται στην Αθήνα». Στο ίδιο σημείο, ο κ. Πολυχρονίδης υπογραμμίζει την «πολύτιμη βοήθεια (υλική και ηθική), όλα αυτά τα χρόνια, των δύο θειάδων μου, Ολγας και Βέρας, (αδελφές του πατέρα μου), που πίστεψαν σε μένα και με υποστήριζαν πάντα με τον τρόπο τους».

Μιλώντας στον Ταχυδρόμο, επισημαίνει ότι «ξεκίνησα πιάνο σε ηλικία 4 χρονών με την κ. Μουρτζοπούλου στο «Ελληνικό Ωδείο Βόλου» και εκείνη μου εμφύσησε την αγάπη για το πιάνο και την μουσική». Ανατρέχοντας παράλληλα στα μαθητικά του χρόνια, υπογραμμίζει ότι «είχα πάντα πολύ καλούς καθηγητές στο Γυμνάσιο και το Λύκειο. Ιδιαίτερη μνεία θα ήθελα να κάνω, τονίζει, στην κ. Αγνή Κολοβού, την οποία είχα φιλόλογο στο 5ο Γυμνάσιο. Η παρουσία της ήταν καθοριστική στην εξέλιξή μου. Της οφείλω πολλά. Αυστηρή αλλά δίκαιη, μου έμαθε να είμαι σοβαρός, όχι αλαζόνας, μου έμαθε τι σημαίνει το ουσιαστικό, τι σημαίνει να είναι κανείς καλλιεργημένος και σοβαρός, μετρημένος».

Η Ελλάδα στην καρδιά του

Εμπειρία ζωής είναι οι δημιουργικές εικόνες που συνθέτουν την εξελικτική του πορεία στο εξωτερικό, ενώ όπως τονίζει ο ίδιος «τα καλύτερα και πιο δημιουργικά χρόνια, ήταν αυτά της Αμερικής». Στο εξωτερικό του δόθηκε η ευκαιρία να διακριθεί με πολύ μεθοδική δουλειά, έχοντας ως εφόδια το ταλέντο και τις μουσικές του γνώσεις, ενώ όπως ομολογεί ο ίδιος «αν ξανάρχιζα από την αρχή, θα είχα φύγει από τα 18 μου στο εξωτερικό. Από τη στιγμή που έφυγα για το εξωτερικό, ήξερα ότι δεν ήθελα να ξαναγυρίσω στην Ελλάδα για να μείνω, παρά μόνο για διακοπές

Ο Παντελής Πολυχρονίδης διαγράφει πολύ αξιόλογη πορεία στο εξωτερικό

και για να βλέπω τους γονείς μου και λίγους καλούς φίλους».

Ο συμπολίτης με την διεθνή καριέρα υπογραμμίζει ότι «αγαπώ πολύ την πόλη μου και είμαι περήφανος για την καταγωγή μου, που είμαι Βολιώτης», για να προσθέσει: «Η Ελλάδα είναι για μένα ιδέα, σύμβολο. Δεν είναι τόπος, είναι Ουτοπία, Α-τοπία. Αυτό που έμαθα, προσθέτει, είναι ότι πρέπει κανείς να φύγει από την Ελλάδα, από τον τόπο του, για να βρει την ταυτότητά του, να καταλάβει τι σημαίνει να είσαι Έλληνας στην Αμερική, Έλληνας στη Βιέννη, να είσαι πολίτης του κόσμου. Και αυτή η εμπειρία δεν ανταλλάσσεται με τίποτα. Τα πλοία δεν είναι φτιαγμένα για να μένουν στο λιμάνι και χωρίς ρίσκο, δεν υπάρχει επιτυχία».

Η Βιέννη όπου ζει, είναι μια υπέροχη πόλη η οποία «συνδυάζει ποιότητα ζωής, βιοτικό επίπεδο, δεν είναι

τόσο ακριβή για να ζει κανείς και έχει πολλά πάρκα» σύμφωνα με την περιγραφή του Παντελή Πολυχρονίδη, ο οποίος νιώθει «περήφανος και δικαιωμένος» διότι «έγιναν πράξη τα όνειρά του».

Η πατρίδα του, ο Βόλος, κατέχει πάντα ξεχωριστή θέση στην καρδιά του και όπως σημειώνει ο ίδιος «θέλω να βοηθήσω όσο μπορώ τους νέους ανθρώπους, να κάνω διαλέξεις σε σχολεία του Βόλου, να μιλήσω στα παιδιά του Γυμνασίου και Λυκείου για τη μουσική, τη μόρφωση, τις ξένες γλώσσες, την ποίηση, το θέατρο, τα ταξίδια. Επιθυμία μου είναι να διοργανώσω ένα μεγάλο διεθνές φεστιβάλ κάθε καλοκαίρι στην πόλη του Βόλου και να έρχονται μεγάλα ονόματα από το εξωτερικό, ώστε να γίνει και πάλι ο Βόλος κέντρο πολιτισμού και γραμμάτων».